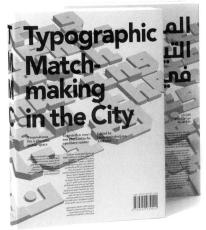
نشان؛ ویژه طراحی با تایپ

حالا که صحبت از قلمهای فارسی در میان است، جا دارد از آخرین شماره فصلنامه نشان (نشریه طراحی گرافیک ایران) در سال ۹۰ نیز یادی بکنیم. ابتدا بد نیست یادآور شویم که یکی از دغدغههای هیات تحریریه این فصلنامه تخصصی، ارتقای کیفیت و تنوع قلمهای ایرانی است که در چندین شماره کم و بیش به آن ير داخته است.

بيست و ششمين شماره نشان ويژه طراحي با تایپ است و مقالات و گزارشهای خواندنی و البته چشمنواز در اینباره دارد.

سرمقاله این شماره به قلم ساعد مشکی با عنوان «ما مى توانيم» با اين عبارت شروع می شود: «کمبود قلمهای مناسب فارسی، دغدغه و مشکل اغلب طراحان گرافیک ایران است. همه آنها به قلمهای جدید برای متن نیاز مبرم دارند. اما آیا این وظیفه بر گردن طراحان گرافیک است؟...»

پس از این سرمقاله خواندنی و کم و بیش انتقادی، به ترجمه مطلبی به قلم مکس کیمان و

tyy spay CS ELLA cetezimJ bal rs foo fresco pgk at الفرسكو

The Fresco Arabic font, designed by Fred Smeijers and Lara Assouad Khoury, was awarded the prize of excellence in Arabic type design by the Type Directors Club's TDC2 2007 type design competition

من عداد الصنائع الإنسانية وهو رسوم وأشكال حرفية تدل علم الكلمات المسموعة الدالة علم ما في النفس.

ترجمه مریم مرادی میرسیم با عنوان «تصویر همراه با نوشتار، یک تصویر نیست»

سـپس طراح معاصر ایران، مهدی سعیدی معرفي مي شود، البته به قلم رنه وايز، كه خط -نقاشی هایی چشم نواز از آثار او در لابه لای متن گنجانده شده است.

در بخش بعدی با عنوان پروژه، میرسیم به مطلبی به نام «نگاهی به قلم ویژه» که مجید كاشاني زحمت نگارش آن را به عهده داشته است. مطالب دیگری نیز در ادامه آمده است که ارتباط کمتری با فونت و قلمهای فارسی دارند، ولى به نوبه خود الهامبخش هستند.

فصلنامه نشان به روال معمول با استفاده بجا و وسيع از تصوير، علاوه بر مطالب نوشتاري، با زبان بصرى، در انتقال مضمون مى كوشد و خوانندگان فصلنامه نشان از این رهگذر حظً بصری نیز می برند.

چاپ/شماره ۲۶۵